

ΘΕΑΤΡΟ

Γεβρέίνωφ : «Η Κωμωδία τῆς Εὐτυχίας»

Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» μὲ τὸ ἔργο τοῦ Γεβρέίνωφ «Ἡ Κωμωδία τῆς Εὐτυχίας» ποὺ ἀνέδασε μετὰ τὸ «Σιμόν» ἔδειξε πιά φανερά μιὰ προτίμησιν στὰ διάφορα σκηνικὰ παράδοξα, τὰ ὅποια ὁ κόσμος παίρνει γιὰ ἔργα τέχνης. Ὅσο θ' ἀξίζει νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ μιὰ κωμωδία τοῦ Βερνέτγ ἄλλο τόσο ἀξίζει ν' ἀσχοληθοῦμε καὶ μὲ τὴν «Κωμωδία τῆς Εὐτυχίας». Εἶναι ἓνα κομμάτι ἀφιλοσόφητο, γραμμένο ὅμως μ' ἐπιδειξιότητα ἀπὸ ἄνθρωπο ποὺ ξέρει τὴ σκηνὴ ἢ καλλίτερα ποὺ ξέρει νὰ διασκεδάξῃ τὸ κοινὸ μιᾶς μεγαλουπόλεως μὲ ἓνα σκηνικὸ ποροτέχνημα. Αὐτὸ ἄλλως τε τὸ ἀμόλγητο καὶ μερικοὶ κριτικοὶ ποὺ πρόσκεινται στὸ θέατρο τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς». Ὁ κ. Κουκούλας λ. χ. προσπαθῶντας ἀπεγνωσμένα νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν, νὰ βρῇ στὴν ἐποχὴ καὶ στὸ περιβάλλον ἐλαφρυντικά γιὰ τὸ ἔργο, καταλήγει νὰ δημολογήσῃ ὅτι τὸ ἔργο ἐξασφαλίζει μιὰ εὐχάριστον βραδυὰ στὸ θεατῆ. Εἴμεθα σύμφωνοι : Εἶναι ἔργο καλῆς χωνεύσεως ποὺ ὡς τὴν τρίτην πράξιν βλέπεται εὐχάριστα. Τὸ ὅτι δὲν ἔχει καμιάν σχέσιν μὲ τὴν τέχνη δὲν ἔχει καὶ τόση σημασία μὰ καὶ ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὴ διεθνή κοσμικὴ ἐπιτυχία ποὺ εἶναι τὸ καλλίτερον billet d'entrée γιὰ νὰ περάσῃ στὸ βεπερτόριο τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς». Ἄλλως τε τί ἀποκλείει αὐριστὸ νὰ παιχθῇ Αἰ-

σχόλος γιὰ νὰ τὸ βουλῶσιν οἱ κριτικοὶ τῆς ἀρνήσεως!

Ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξε καλὴ. Ὅλοι ἐπαιξάν μὲ κέφι καὶ ἡ ὄνις Χατζηπαναγιώτου ἔγινε ἐπὶ τέλους ὑποφερτὴ. Πρέπει ὅμως νὰ ξεχωρίσωμε τὸ παίξιμον τῆς Κα Μερόπης Ροζάν ποὺ ἦταν ἀληθινὰ δημοσυχνικόν. Ὅσο γιὰ τὰ σκηνικὰ αὐτὰ, ἦσαν πολὺ καλὰ ἂν καὶ δὲν κατορθώσαμε νὰ νοιώσωμε γιὰτὶ ὁ σκηνοθέτης θέλησε νὰ διασπάσῃ κατὰ πρωτοφανὲς ὁστισίμα τὴ σκηνογραφικὴ ἐνότητα ἑνὸς ἔργου. Δὲν ἀποκλείομε στὸ ἴδιον ἔργο νὰ συνεργαστοῦν δυὸ ἢ τρεῖς σκηνογράφοι. Ἀπαιτοῦμε ὅμως τὸ σκηνικὸ τῆς μιᾶς πράξεως νὰ μὴν εἶναι ὁ ἀντίποδες τῶν σκηνικῶν τῆς ἄλλης. Ἐδῶ στὴν πρώτην πράξιν εἶχαμε σχήματα περίπου κυβιστικὰ καὶ στίς ἄλλας ρεαλισμὸ. Ἴσως ὅμως νὰ συγχωρῆται εἰς ἓνα σκηνικὸ παράδοξον καὶ μιὰ σκηνογραφικὴ παραδοξολογία.

Τὸ παίξιμον τοῦ κ. Σπύρου Μελά δὲν μᾶς συγκίνησε διόλου. Μᾶλλον νομιζοῦμε ὅτι ὡς ἡθοποιὸς ζημιώνει τὰ ἔργα, διότι δὲν εἶναι διόλου ἡθοποιός.

ΚΡΙΤΩΝ